

การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ่งใหม่ ตำบลแม่โก อำเภอแม่ลาน้อย
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

THE DEVELOPMENT OF THAI BASIC VOCABULARY READING BY USING READING EXERCISE
OF PRATHOMSUKSA 4 STUDENTS, BAN HUAI PHUENG MAI SCHOOL, MAE THO
SUBDISTRICT, MAE LA NOI DISTRICT, MAE HONG SON PROVINCE.

สุรวิต ษมาจิตฉายแสง *

Surawit Samachitchaisaeng

สุลดา มีบุญทอง

Sulada Meebootong

อนัญญา ทิพย์ปราโมทย์

Ananya Tihippramot

วีรยุทธ สิงห์มณี

Weerayut Singmanee

Corresponding Author E-mail: tongchiangmaifc@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 18 คน ใช้วิธีการแบบเลือกเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย แบบฝึกการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ t-test และเครื่องมือมีแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพที่สูงยิ่งขึ้นโดยก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านร้อยละ 70.98 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนเรียนเท่ากับ เท่ากับ 10.87 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.18 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ก่อนและหลังเรียน เท่ากับ 5.00 และ 11.94 ตามลำดับ ค่า t ที่คำนวณได้คือ 15.14 กับค่าวิกฤตของ t ในตาราง เท่ากับ 2.13 ค่า t ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่าค่าวิกฤตของ t ในตาราง จึงสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการอ่าน, คำศัพท์พื้นฐาน, แบบฝึกทักษะ

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to develop reading skill on Thai basic vocabulary, 2) to compare reading skills between pre-school and post-school. The sample group was 18 students used a purposive sampling method. The research instrument was Thai basic vocabulary reading test, Thai basic vocabulary reading Exercises, and pre-test and post-test. The data were analyzed using statistics including mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and t-test.

* โรงเรียนบ้านห้วยผึ่งใหม่ ตำบลบ้านโก อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

The results showed the development of Thai basic vocabulary reading skills Before and after school of Prathom Suksa 4 students at Ban Huai Phueng Mai School, Mae Tho Subdistrict, Mae La Noi District Mae Hong Son Province. 70.98% of the students improved their reading skills. The reading achievement of basic Thai vocabulary had an average ($\bar{X}$) before learning equal to 10.87 and an average after learning equal to 24.18. The standard deviation S.D. before and after the study was 5.00 and 11.94 respectively. The calculated t is 15.14 with the critical value of t in the table equal to 2.13. The calculated t is greater than the critical value of t in the table. Therefore, it can be concluded that Grade 4 students had higher reading achievement after school than before. And there was a statistically significant difference at the .05 level.

Keywords: Reading Skills, Basic vocabulary, Exercise

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นการค้าขายในประเทศและนอกประเทศ การคมนาคม ตลอดจนการใช้ชีวิตสอดคล้องกับ (อินทราแหง, 2559) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านวัตถุ วิทยาการ ความคิด นอกจากนี้ (กรมวิชาการ, 2561) กล่าวว่า การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจไขความรู้ แล้วถ้านำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ก็สามารถแก้ปัญหาในสังคมได้ ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่ใช้ในการศึกษาและเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างฝึนความก้าวหน้าแก่สังคมเช่น 1) การถ่ายทอดความรู้ เช่น ครูสอน นักเรียน หรือการให้ความรู้ของวิทยากร 2) ความคิด เช่น มีความคิดสร้างสรรค์เพื่อประกอบอาชีพ 3) ประสบการณ์ เช่น การได้ลองผิดลองถูก และการได้ลงมือทำ และเครื่องมือเหล่านี้ล้วนเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ซึ่ง (ศิริพร ลิ้มตระกูล, 2564) กล่าวว่า การอ่านทำให้ชีวิตเจริญก้าวหน้าผู้รักการอ่านจะเป็นผู้มีความรู้และมีมโนทัศน์อย่างกว้างขวาง การอ่านเป็นทักษะสำคัญหนึ่งใน 4 ทักษะการสื่อสาร ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การอ่านไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติแต่เกิดจากการสั่งสอนจนเป็นทักษะและกลายเป็นนิสัย ดังนั้นทักษะการอ่านนับว่ามีความสำคัญและมีประโยชน์อย่างมาก เพราะว่าการอ่านเป็นศูนย์กลางหรือหัวใจที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 อย่าง

ดุซงึนพร ชำนิโรคนันต์ (2561) ให้ความเห็นว่า “การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องอาจทำให้เข้าใจผิดไปได้ เช่น รัก กับ ลัก, ฟัน กับ ควัน มีความหมายต่างกัน ถ้าใช้ผิดก็ทำให้เข้าใจผิดได้” การออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยนั้นมีปัญหาในการออกเสียงค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ เสียงพยัญชนะที่ใช้ภาษาออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องมีทั้งพยัญชนะเดี่ยว เช่น ร ล ส ท และ พยัญชนะประสมที่เป็นคำควบกล้ำทั้ง 11 เสียงในภาษาไทยปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำนั้นมักเกิดขึ้นกับผู้ใช้ภาษาทุกกลุ่ม ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการออกเสียงคำควบกล้ำจะออกเสียงยากกว่าการออกเสียงที่ไม่มีตัวควบ และไม่ได้รับการฝึกฝนให้ออกเสียงอย่างถูกต้อง เมื่อเกิดความเคยชินก็จะออกเสียงตามสบาย จนในที่สุดก็กลายมาเป็นปัญหาของการสื่อสารภาษาไทย นอกจากการใช้ภาษาผิดพลาดด้วยสาเหตุดังกล่าวแล้วสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้ภาษาต่างประเทศเข้ามาปะปนในภาษาไทยและมีอิทธิพลต่อการออกเสียงและการเขียนภาษาไทยด้วยในยุคปัจจุบันการศึกษาเจริญก้าวหน้าขึ้นกว้างขวางมากกว่าเดิมมีเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาเพื่อใช้ในการศึกษามากขึ้นจึงทำให้นักเรียนขาดทักษะในการเรียนรู้เด็กมีปัญหาการใช้ภาษาใน

การสื่อสารในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน แต่สิ่งที่พบเห็นในปัจจุบันนักเรียนไทยจำนวนมาก จะประสบกับปัญหาทางด้านทักษะการอ่าน ซึ่งทักษะการอ่านมีความสำคัญในการศึกษา เพราะทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนทุกวิชา ดังนั้นหากนักเรียนขาดทักษะในการอ่าน ก็จะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการ เรียนรู้วิชาต่าง ๆ และหากนักเรียนมีปัญหาทางด้านทักษะการอ่าน ครูต้องมีความรู้ทางด้านการอ่าน ผูก นักเรียนให้มีทักษะมากขึ้น และพัฒนาสื่อการสอนให้นักเรียนสนใจ และอยากจะเรียนรู้ อยากจะอ่านหนังสือมากขึ้น ดังที่ (ศีกฤทธิ์ ปราโมช, 2561) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนอ่านของครูมีผลทำให้ การอ่านของนักเรียนบกพร่องว่าวิธีสอนอ่านภาษาไทยของครูมักใช้วิธีซ้ำ ๆ นักเรียนเกิดปัญหาในการอ่านครูไม่แก้ปัญหาย่างจริงจังจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ (สมาน แสงมะลิ, 2563) กล่าวถึงปัญหาการอ่านว่าคนไทยมีปัญหาการอ่านหนังสือ ดังนั้นจึงมีการรณรงค์เพื่อ พัฒนาการอ่านขึ้นเพราะปัจจุบันหนังสือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดซึ่งทำให้คนในชาติเป็นคนทันสมัยก้าวหน้า โลกแต่ปัจจุบันนักเรียนยังขาดทักษะการอ่านไม่มีนิสัยรักการอ่านอ่านไม่ชัดอ่านแล้วจับใจความไม่ได้ครูผู้สอน ควรพัฒนาการอ่านให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน ปีที่ผ่านมานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โถ อำเภอมะละนอย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ภาษาไทย ต่ำกว่าเกณฑ์ของโรงเรียนที่กำหนดไว้ (ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย) อีกทั้งนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ส่วนมากจะเป็นนักเรียนชนเผ่ากะเหรี่ยง จึงมีปัญหาทางด้านการอ่าน อ่านไม่ชัด อ่านไม่คล่อง อ่านจับใจความไม่ค่อยได้ ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนสังเกตได้โดยตรงจากการสอน การให้ฝึกอ่าน และการขึ้นไปอ่าน หน้าชั้นเรียน เมื่อนักเรียนอ่านไม่ชัด อ่านไม่ออก ทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในตัวเอง เกิดความวิตกกังวล มีความท้อถอยและไม่อยากเรียนอีกต่อไป ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาด้านทักษะการอ่าน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โถ อำเภอมะละนอย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้ผู้เรียนมีศักยภาพทางด้านการพัฒนาทักษะการอ่านที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โถ อำเภอมะละนอย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โถ อำเภอมะละนอย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โถ อำเภอมะละนอย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร นักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ทั้งหมดจำนวน 308 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โถ อำเภอมะนังน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 18 คน โดยใช้วิธีการแบบเลือกเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ พื้นฐานภาษาไทยและแบบฝึกการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.1 รวบรวมข้อมูลจากการสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาไทย พร้อมทั้งหาวิธีการแก้ไข้ปัญหา

3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) การอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย และบันทึกคะแนน

3.3 ทำการทดสอบโดยให้นักเรียนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย

3.4 ทำการทดสอบหลังสอน (post test) โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบเดียวกับก่อนเรียน

3.5 เก็บคะแนนระหว่างทำกิจกรรมก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดที่ 1 – 8

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติที (t-test) แบบอิสระ ซึ่งมีสูตรดังนี้

4.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ($\bar{X}$) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543, น. 351)

สูตร	$\bar{X}$	=	$\frac{\Sigma X}{N}$
เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

4.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ใช้สูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2543, น. 352)

สูตร	S.D.	=	$\sqrt{\frac{N(\Sigma X) - (\Sigma X^2)}{N(N-1)}}$
เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

4.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน โดยใช้ t-test สูตรดังนี้

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่จะใช้พิจารณา t – distribution
	ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	ΣD^2	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โก อำเภอมะนัง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ ตำบลแม่โก อำเภอมะนัง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผลการวิจัยพบว่า 1)การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพที่สูงยิ่งขึ้นโดยก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านร้อยละ 70.98 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนเรียนเท่ากับ เท่ากับ 10.87 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.18 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ก่อนและหลังเรียน เท่ากับ 5.00 และ 11.94 ตามลำดับ ค่า t ที่คำนวณได้คือ 15.14 กับค่าวิกฤตของ t ในตาราง เท่ากับ 2.13 ค่า t ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่าค่าวิกฤตของ t ในตาราง 2)นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยผึ้งใหม่ อำเภอมะนัง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความสามารถในการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกพบว่าดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยที่ได้นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวัลย์ ไผ่เพ็ญ (2525) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยจำนวน 6 คน มีพัฒนาการด้านการอ่านโดยรวมดีขึ้น และสามารถอ่านสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งทักษะการอ่านที่นักเรียนมีระดับการอ่านเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ส่วนทักษะในการฝึกอ่านแจก ลูกคำนั้น นักเรียนมีระดับการอ่านเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ ผลการทดสอบหลังเรียนการอ่านสะกดคำที่เป็นคำเดี่ยวมีระดับการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ดี โดยคิดเป็นร้อยละ 50 เช่นกันกับผลการวิจัยของ กาญจนา ชลเกริกเกียรติ (2561) ที่

ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80.51./83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ผลที่เกิดกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้นมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ทั้งนักเรียนและครูผู้สอนเป็นอย่างมาก

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

ได้เรียนรู้วิธีการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย โดยเรียงลำดับคำศัพท์ง่ายไปสู่คำศัพท์ยาก แล้วนำชุดแบบฝึกทักษะมาทดสอบกับนักเรียนในการอ่าน โดยเริ่มจากชุดที่ 1 ไปจนถึงชุดที่ 8 หลังจากนำแบบฝึกมาทดสอบใช้กับนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมีพัฒนาการอ่านที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาพิจารณาแล้วเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ครูผู้สอนที่จะนำชุดกิจกรรมไปใช้ควรศึกษารายละเอียดของกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรมให้เข้าใจ เพื่อให้จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และกิจกรรมให้ถูกต้องหรือเหมาะสมกับแต่ละบุคคลเพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างมีลำดับขั้นตอน และบรรลุตามวัตถุประสงค์
2. ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมแบบฝึกการอ่านคำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านคำศัพท์ภาษาไทย ในระดับชั้นอื่น ๆ

แหล่งอ้างอิง

- กาญจนา ชลเกริกเกียรติ. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561. โรงเรียนวัดบ่อมะปริง.
- กรมวิชาการ. (2561). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- เกริกเกียรติ ศรีเสริมโชค. (2546). การพัฒนาความสามารถเชิงสมรรถนะ (Competency-based Approach). นาโกต้า.
- ดุชนิพร ชำนิโรคคานต์. (2561). ปัญหาการใช้ภาษาไทย. โรงพิมพ์ไทยวัฒนา.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. (2525). การวัดและประเมินผลทางการศึกษา. ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศีกฤทธิ์ ปราโมช. (2561). วรรณกรรมสำหรับเด็ก. โรงพิมพ์อมรินทร์พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2564). การอ่านสำคัญไฉน. โรงพิมพ์ชินอักษรการพิมพ์.

สมาน แสงมะลิ. (2563). เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการอ่านของคนไทย. โรงพิมพ์วิชัยสนเทศ.

อินทร กาแหง. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่าน. โรงพิมพ์ศิลปากร.

ศิริวัลย์ ไผ่เพ็ญ. (2525). การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่.